

Uden for Betænkningen var der intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer med de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Denne Sag er ganske upolitisk, hvilket har givet sig Udtryk deri, at alle de stillede Ændringsforslag fremkomme som hele Udvalgets Ændringsforslag. Der har været Enighed i Udvalget om at lovgive paa dette Omraade saaledes, at Lysten til at tegne Livsforsikring kan styrkes og Livsforsikringsselskaberne virke med større og større Sikkerhed her i Landet. Det er jo en Sag af meget stor Betydning. Efter de Oplysninger, der bleve indhentede for tre Aar siden, var det ikke mindre end noget over 11 Mill. Kr., som i det sidste Aar vare betalte i Præmier her i Landet for Livsforsikring af forskellig Art, og dette Tal vil sikkert vokse Aar for Aar. Det vil altsaa let ses, at det er af stor Betydning, at man søger fra Lovgivningsmagtens Side at føre i alt Fald et saadant Tilsyn med denne hele store Virksomhed, at der derved kan skabes en rimelig Betyggelse for de store Interesser, der ere indblandede deri. Naturligvis kan man ikke vente, at Lovgivningsmagten skulde kunne lovgive paa en saadan Maade, at der derved tilvebragtes en egentlig Garanti, en Sikkerhed for, at de Forpligtelser, Selskaberne paatage sig over for de forsikrede, til enhver Tid opfyldes. Det vilde være et ganske urimeligt Forlangende at stille til Lovgivningsmagten, noget, som ikke kunde opfyldes — bortset fra noget saa fuldkomment enestaaende i Verden, siges der — som Statsanstalten for Livsforsikring, hvor Staten virkelig garanterer for Forpligtelsernes Opfyldelse. Man har maattet indskrænke sig til ved Behandlingen af dette Spørgsmaal at overveje, om man skulde følge det Princip, som i adskillige Lande er det gældende, at det er overladt til Offentligheden alene at føre Tilsyn, at Livsforsikringsselskaber altsaa kunne virke frit uden Tilladelse fra Lovgivningsmagtens Side — eller man skulde følge den Grundsætning, som i andre Lande er fulgt, at intet Livsforsikringsselskab maa træde i Kraft, forinden det har erhvervet Tilladelse dertil fra Myndighedernes Side. Dette saakaldte Koncessionsprincip er det, som Landstinget vedtog for 3 Aar siden efter Forslag fra den daværende Minister.

Efter at Sagen nu har været underkastet nøje Drøftelse af et sagkyndigt, skandinavisk Udvalg, og efter at der er fremkommet Betænkning fra denne Kommission, har Regeringen fremsat Forslaget grundet paa det samme Princip. Om dette Forslag, som saaledes foreligger, har Udvalget udtalt i Betænkningen, at det i det hele findes at være et godt og brugbart Grundlag for denne Sags Ordning. Det er ogsaa min Pligt som Ordfører at udtale dette, at vi anse det for at være et dygtigt Arbejde, der er gjort, og det er ikke meget væsentlige Ændringer, der foreslaas fra Udvalgets Side. Jeg tager neppe fejl, naar jeg antager, at ærede Medlemmer med stor Flid og Grundighed have studeret Ændringsforslagene og den foreliggende Betænkning, og jeg kan derfor affholde mig fra at gaa ind paa alle Enkeltheder og indskrænke mig til at tale om saadanne vigtigere Punkter, som maa ske kunne trænge til en yderligere Forklaring end den, der findes i Betænkningen.

Jeg skal da først bemærke, at det hidtil har været sædvanligt, at der i Livsforsikringsaktieselskaber kun er sket forholdsviis ringe Indbetaling af Aktiernes Paalydende, som Regel 10 pCt., kun i et ganske enkelt Tilfælde mere. Dette har Kommissionen anset for at være for lidt, og i Lovforslagets § 5 foreslaas det, at den indbetalte Del af hver Aktie maa mindst udgøre 25 pCt. af dens paalydende Beløb. Nu vil det let ses, at det ikke vil være særdeles behageligt for Aktionærerne i danske Livsforsikringsselskaber, der kun have indbetalt 10 pCt., nu at skulle indbetale 15 pCt. til. At forlange dette, saaledes at det skulde ske straks eller meget hurtigt, har man anset for at være forbundet med nogen Betænkelighed. Thi vel er det saa, at man først og fremmest ved Behandlingen af dette Lovforslag maa se hen til de forsikredes Tarv, men man kan dog ikke helt lade være at tage Hensyn til Aktionærerne, som ogsaa paa en ret betydelig Maade ere implicerede i disse Foretagender. Der er derfor stillet Ændringsforslag under Nr. 4 og 5 gaaende ud paa, at man skal kunne afgøre Indbetalingen af det manglende i Løbet af 15 Aar, saaledes at der i de første 10 Aar skal indbetales Halvdelen af det manglende Beløb, i de følgende 5 Aar Resten. Jeg bemærker dog herved, at der i Udvalget har været delte Meninger om, hvorvidt dette var tilstrækkeligt, og om man navnlig ikke burde gaa til en hurtigere Indbe-